

MV-tuần II-chúa nhật (A)

(Mt 3,1-12)

Duyên Thập Tự Lê Văn Đoàn

MỘT TIẾNG NÓI CỦA SỰ THẬT

Chúng ta bắt đầu tuần thứ II Mùa Vọng với ngày chủ nhật hôm nay, và không khí chờ đợi lễ Giáng sinh đã trở nên rõ rệt hơn. Những bài thánh ca Giáng Sinh bắt đầu vang lên, ánh đèn được thắp sáng, và có lẽ trái tim chúng ta đang rung động giữa sự háo hức và những công việc chuẩn bị ngày đại lễ. Nhưng giữa sự nhộn nhịp này, Giáo Hội đề nghị với chúng ta một tiếng nói mạnh mẽ, một tiếng nói làm xáo trộn, một tiếng nói vẫn còn vang vọng qua các thế kỷ: đó là tiếng của thánh Gioan Tẩy Giả, “tiếng kêu trong hoang địa”.

Hôm nay, Tin Mừng theo Thánh Mát-thêu (3,1-12) giới thiệu về thánh Gioan Tẩy Giả một cách thẳng thừng, mặc áo lông lạc đà, ăn châu chấu và mật ong rừng. Một nhân vật kỳ lạ, nhưng sứ mệnh của ngài lại vô cùng rõ ràng: dọn đường cho Chúa. Lời nói của ngài là một **“tiếng nói của sự thật”**, và chúng ta sẽ cùng khám phá tiếng nói ấy theo ba chiều kích thiết yếu cho Mùa Vọng.

1. Một Tiếng Nói Khó Lắng Nghe

Ngay từ đầu sứ vụ, thánh Gioan Tẩy Giả đã không vòng vo. Ngài kêu gọi sự hoán cải, sự sám hối. Nhưng điều đánh động chúng ta hôm nay, chính là sự đối đầu trực tiếp với nhóm Pha-ri-sêu và Xa-đốc, những người thuộc giới lãnh đạo tôn giáo thời đó. Ngài chất vấn họ thẳng thừng, gọi họ là “nòi rắn độc” (Mt 3,7).

Tại sao lại có sự nghiêm khắc như vậy? Bởi vì những người này tưởng mình là công chính, tin chắc mình được cứu độ nhờ dòng dõi được chọn, - “chúng tôi có tổ phụ Áp-ra-ham” -, và nhờ việc tuân giữ Lễ Luật cách nghiêm ngặt. Họ nghĩ rằng mình không có gì đáng trách, không có gì cần thay đổi. Tiếng nói của thánh Gioan đã đến để phá vỡ ảo tưởng thoải mái đó, vạch trần những góc khuất của sự giả hình, sự tự mãn thiêng liêng của họ. Nó soi sáng cho thấy sự từ chối của họ trong việc nhìn nhận những thiếu sót, tội lỗi và chính nhu cầu bản thân cần đến Thiên Chúa.

Tiếng nói sự thật này thường thật khó lắng nghe. Nó đã khó với người Pha-ri-sêu, và cũng thường khó với chúng ta. Nó đòi hỏi chúng ta nhìn thẳng vào những góc khuất, những thỏa hiệp, những ích kỷ, những thói quen khiến chúng ta xa cách Thiên Chúa và anh chị em mình. Chúng ta cũng vậy, đôi khi chúng ta có thể ẩn trốn sau những việc đạo đức, những việc làm tốt của mình, nghĩ rằng thế là đủ. Nhưng sự thật của thánh Gioan Tẩy Giả thúc đẩy chúng ta đi xa hơn. Như Thánh Gioan Tông đồ đã nói: “Nếu chúng ta nói là chúng ta không có tội, chúng ta tự lừa dối mình, và sự thật không ở trong chúng ta” (1 Ga 1,8).

Đón nhận tiếng nói này là chấp nhận để mình bị lay động, để cho hoang địa trong tâm hồn chúng ta lộ ra những gì cần được thanh tẩy. Đó là bước đầu tiên, thường đầy đau đớn, hướng tới một sự biến đổi đích thực.

2. Một Tiếng Nói Mở Ra Hy Vọng

Tuy nhiên, tiếng nói ấy, dù khó nghe, không bao giờ là tiếng nói lên án không lối thoát. Ngược lại, nó mở ra với hy vọng. Thánh Gioan Tẩy Giả không chỉ tố cáo, ngài kêu gọi *metanoia* – sự hoán cải sâu xa, một sự thay đổi tâm thức, con tim và hướng đi. Ngài kêu mời họ: “Các anh hãy sinh hoa quả để chứng tỏ lòng sám hối” (Mt 3,8).

Nhìn thấy điều mình đã từ chối thấy, đó không phải là sa lầy trong mặc cảm tội lỗi vô ích, mà là cơ hội để quay về với ánh sáng. Đó là thừa nhận sự yếu đuối của mình để càng dựa vào sức mạnh của Thiên Chúa hơn. Đó là nhìn nhận tội lỗi mình để càng đón nhận ơn tha thứ của Người hơn. Sự sám hối không phải là cứu cánh, mà là cây cầu dẫn đến một đời sống mới.

Tiếng nói này mời gọi chúng ta xét mình cách thành thật về đời sống mình. Đây là hoa trái của yêu thương, công chính, lòng trắc ẩn trong đời sống chúng ta? Chúng ta cần phải “san bằng những lối đi” nào cho Chúa? Thánh Gioan Tẩy Giả khuyến khích chúng ta đừng bằng lòng với một đức tin hờ hững hay một tôn giáo hình thức. Ngài thúc đẩy chúng ta đến một đức tin sống động, được biểu lộ qua những hành động cụ thể, qua một sự thay đổi thực sự trong cách cư xử và những ưu tiên của chúng ta.

Chính ở đó mới có hy vọng. “Ta chẳng vui gì khi kẻ gian ác phải chết, nhưng vui khi nó thay đổi đường lối để được sống” (Ed 33,11). Tiếng nói của thánh Gioan Tẩy Giả là tiếng nói của ngôn sứ Giô-en mời gọi chúng ta: “Đừng xé áo, hãy xé lòng. Hãy trở về với Đức Chúa là Thiên Chúa của anh em, bởi vì Người từ bi và nhân hậu, chậm giận và giàu tình thương” (Ge 2,13). Đó là lời hứa về lòng thương xót cho bất cứ ai chấp nhận hoán cải.

3. Một Tiếng Nói Cứu Độ

Cuối cùng, tiếng nói của thánh Gioan Tẩy Giả cốt yếu là một tiếng nói cứu độ, không phải tự thân nó, mà vì nó không ngừng chỉ về Đấng đang đến. “Tôi, tôi làm phép rửa cho các anh trong nước để giục lòng sám hối. Còn Đấng đến sau tôi... thì sẽ làm phép rửa cho các anh trong Thánh Thần và lửa” (Mt 3,11).

Thánh Gioan Tẩy Giả không phải là Đấng Kitô, ngài là vị tiền hô của Người. Sứ mệnh của ngài không phải là khinh miệt hay đè nặng dân chúng, mà là để chuẩn bị họ gặp gỡ Đấng Cứu Độ. Toàn bộ sự thật ngài công bố, dù có làm xáo động đến đâu, cũng là để phục vụ cho ơn cứu độ của con người. Thiên Chúa không sai các ngôn sứ của Người đến để lên án hay huỷ diệt, mà để nhắc nhở về tình yêu của Người và chỉ cho con đường sự sống. “Thiên Chúa sai Con của Người đến thế gian, không phải để lên án thế gian, nhưng là để thế gian nhờ Con của Người mà được cứu độ” (Ga 3,17).

Tiếng nói của thánh Gioan Tẩy Giả là tiếng nói của người được Thiên Chúa sai đến. Và ngày nay, Thiên Chúa vẫn nói với chúng ta qua những “vị thừa sai” khác: Kinh Thánh, giáo huấn của Giáo Hội, lời nhắc bảo của tha nhân và qua lương tâm ngay chính của chính chúng ta. Khi lương tâm chất vấn chúng ta, cho chúng ta thấy một sự bất công, một sự thiếu yêu thương, một sự lơ là, đó thường là tiếng nói của Thiên Chúa đang tìm cách hướng dẫn chúng ta về con đường sự sống. Tiếng nói nội tâm này không bao giờ có đó để đè bẹp chúng ta, mà để giải phóng chúng ta. “Sự thật sẽ giải phóng anh em” (Ga 8,32).

Mùa Vọng là thời gian này đây, khi chúng ta được mời gọi lắng nghe tiếng nói cứu độ này. Tiếng nói này chuẩn bị chúng ta đón tiếp không phải một vị thẩm phán, mà là một Đấng Cứu Độ. Một Đấng Cứu Độ sẽ thanh tẩy chúng ta trong Thánh Thần và lửa – ngọn lửa thanh luyện, Thánh Thần ban sức sống -, ban cho chúng ta sức mạnh để thay đổi, để sinh hoa trái xứng với lòng sám hối.

Kết Luận

Trong Chúa Nhật thứ II Mùa Vọng này, tiếng nói của thánh Gioan Tẩy Giả vang lên cho chính chúng ta. Tiếng nói này mời gọi chúng ta đừng sợ sự thật về chính mình, nhưng hãy đón nhận nó như một ân huệ. Tiếng nói này kêu gọi chúng ta hoán cải, không như một gánh nặng, mà như một cánh cửa mở ra hy vọng và niềm vui. Và trên hết, tiếng nói này nhắc nhở chúng ta rằng tất cả những điều này là để chuẩn bị tâm hồn chúng ta cho Đấng là Sự Thật và là Sự Sống ngự đến.

Ước chi Mùa Vọng này không chỉ là một sự chờ đợi thụ động, mà là một thời gian chuẩn bị tích cực, nơi chúng ta cho phép tiếng nói sự thật của thánh Gioan Tẩy Giả khai quang những ngõ đường trong tâm hồn, để Đức Kitô có thể được sinh ra nơi chúng ta một lần nữa, cách trọn vẹn, và ban cho chúng ta đầy tràn bình an và ánh sáng của Người.